ת"פ 14741/11/14 – שלמה בר סלע,פלורי בר סלע,מילאנו בדינג בע"מ,גדעון בק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 14741-11-14 מדינת ישראל נ' בר סלע ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה:10

בפני	כבוד השופט עוז ניר נאוי
מבקשים	1. שלמה בר סלע 2. פלורי בר סלע ע"י ב"כ עו"ד ד"ר ניסן שריפי 3. מילאנו בדינג בע"מ 4. גדעון בק ע"י ב"כ עו"ד מוטי הרוש
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

<u>החלטה</u>

לפני עתירת הנאשמים 1 ו-2, בני הזוג שלמה ופלורי בר סלע, ועתירת הנאשמים 5 ו-6, חברת מילאנו בדינג בע"מ ומנהלה מר גדעון בק, לביטולו של כתב האישום אשר הוגש נגדם, מן הטעם שלא נשקלה בעניינם על ידי המאשימה אפשרות של סגירת התיק בהסדר, בהתאם להוראות תיקון מספר 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

א. <u>תמצית כתב האישום</u>

1. בתאריך 9.11.2014 הגישה המאשימה כתב אישום נגד 6 נאשמים, ובהם המבקשים, בגין ביצוע עבירות תכנון ובניה, במקרקעין ביישוב רשפון.

2. לנאשמים 1 ו-2 יוחסו עבירות שעניינן **ביצוע שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר**, עבירה לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א), 205, 208 ו-253 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965, וכן עבירת **אי קיום צו בית משפט**, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

3. לנאשמים 5 ו-6 יוחסה עבירה של **ביצוע שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר**, עבירה לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א), 205, 208 ו-253 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב. <u>טיעוני הצדדים</u>

<u>עיקר טענות הנאשמים 1 ו-2</u>

4. בפתח הדיון שהתקיים לפני בתאריך 6.12.2015, טען ב"כ הנאשמים 1 ו-2, כי המאשימה הגישה את כתב האישום מבלי ששקלה הגעה להסדר, כנדרש לפי תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי.

5. ב"כ הנאשמים הפנה להנחית היועץ המשפטי לממשלה שמספרן 4.3042, ולהנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בעניין יישומו של התיקון, וטען כי פעולה בהתאם להנחיות אלה, מחייבת הימצאות אסמכתאות בכתב, על אודות שקילתן של תנאי הסף להפעלת התיקון.

6. בהסתמכו על תו"ב (ראשל"צ) 4410-04-14 **מדינת ישראל נ' ארז** (12.7.2015) טען, כי משמדובר בזכות מהותית של הנאשם, אי הפעלת הסעיף - דינה ביטול כתב האישום.

<u>עיקר טענות הנאשמים 5 ו-6</u>

7. בא כוחם של הנאשמים 5 ו-6 הצטרף לטיעוני ב"כ נאשמים 1 ו-2, והדגיש כי כתב האישום נגד הנאשמים 5 ו-6 הוגש רק בגין עבירה של ביצוע שימוש במקרקעין, ולא בגין עבירה של אי קיום צו בית משפט. עוד ביקש לציין כי הנאשמים 5 ו-6 פינו את המקרקעין טרם הגשת כתב האישום ולפיכך בעניינם מקבלות הטענות משנה תוקף.

<u>עיקר טענות המאשימה</u>

8. ב"כ המאשימה טענה, כי במקרה דנן נשקלה האפשרות של הסדר מותנה, ונמצא כי המקרה אינו מתאים לכך.

9. ב"כ המאשימה ביקשה לחדד כי התיקון נכנס לתוקפו במאי 2013, וכי הוא נועד לעבירות קלות בלבד. עוד הבהירה כי בהתאם להנחית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.3042 התביעה רשאית לערוך הסדר מותנה אך ורק בעבירות לפי הסעיפים 204 ו-217 לחוק התכנון והבניה, וכי בעבירות אחרות ובמקרים חריגים בלבד, רשאית התביעה לערוך הסדר מותנה רק באישור מראש ובכתב של המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין.

10. ב"כ המאשימה הדגישה כי ככלל, לא ניתן לערוך הסדר מותנה בעבירות של אי קיום צו שיפוטי, עבירה לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

11. בטיעוניה הפנתה אף היא להנחיה שהפיצה המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין בפרקליטות המדינה שכותרתה "סגירת תיק בהסדר - הנחייה לתובעים ונוהל עבודה", ולפיה המקרים בהם ניתן לשקול סגירת תיק בהסדר הם מקרים ברף התחתון של החומרה, מבחינת מידת הפגיעה בתכליות התכנון ושמירת שלטון החוק, כגון הצבת מחסן, הקמת פרגולה או בניית תוספות בניה קטנות בהיקפן. לפיכך, לגישתה, משמדובר בעבירות שנעשו לצורך הפקת רווחים בהיקפים נרחבים, לא ניתן כלל לשקול הסדר, ודאי שכך בכל הנוגע לעבירה של הפרת צו בית משפט.

12. כאן המקום להעיר, כי ב"כ המאשימה הודיעה (בתגובה לבקשת הנאשמים) כי אין בידיה מסמך בכתב המתעד כי בחנה אפשרות של הסדר מותנה. לשיטתה, אין כל חובה להעלות על הכתב את העובדה כי נשקל הסדר מותנה שכזה.

<u>תשובת הנאשמים 1 ו-2</u>

13. בתשובתו טען ב"כ הנאשמים 1 ו- 2 כי התיקון חל על עבירות לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, ולכן חל גם על המקרה דנן.

14. לשיטת ב"כ הנאשמים, אין זה אפשרי לפעול בהתאם לתיקון מבלי שיהיה לכך זכר בחומר הראיות. לפיכך, במקרה דנן, בו אין כל תיעוד לביצועו של התיקון, הכרזה מילולית כי המאשימה פעלה על פי התיקון אין בה די, ועקרונות הדין, הצדק והיושר, מחייבים את ביטול כתב האישום.

<u>תשובת הנאשמים 5 ו-6</u>

15. בתשובתו ביקש ב"כ הנאשמים 5 ו-6 לשוב ולחדד כי סעיף האישום בדבר הפרת צו שיפוטי אינו מיוחס להם בכתב האישום.

16. עוד טען, כי כיוון שהעסק אותו ניהלו במתחם, אינו עסק טעון רישוי, וכיוון שהתנהלו במתחם עסקים רבים ומגוונים, לא יכלו הנאשמים לשער, כי השימוש בקרקע הוא בניגוד לחוק.

17. בנוסף, כך לטענתו, הפקח אשר הודיע לנאשם כי השימוש אינו חוקי, מסר כי אם יפנה נאשם 6 את החנות, יסתיימו ההליכים בעניינו. לפיכך, לשיטתו, משפינו הנאשמים 5 ו-6 את המתחם עוד בטרם הגשת כתב האישום, היה מקום להפעיל את התיקון ביחס אליהם, ולכן יש להורות על ביטולו של כתב האישום נגדם.

ג. <u>דיון והכרעה</u>

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ג.1. המסגרת הנורמטיבית

18. חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 66), התשע"ב-2012 (לעיל ולהלן: **"תיקון 66"** או **"התיקון"**), במסגרתו נוסף לחסד"פ "**סימן א'1: סגירת תיק בהסדר**", פורסם בספר החוקים מס' 2374 ביום 2.8.2012, וקבע בסעיף 6 כי "תחילתו של חוק זה תשעה חודשים מיום פרסומו". לפיכך, התיקון נכנס לתוקפו בתאריך 2.5.2013, וחל בעת הגשתו של כתב אישום זה, בתאריך 9.11.2014.

19. במסגרת התיקון הוסמכו גופי התביעה המנויים בו, להציע לחשוד (לרבות תאגיד) הסדר, חלף העמדתו לדין, אם "מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור בנסיבות המקרה". זו לשון סעיף 67א(ב) לחסד"פ, הפותח את הוראות סימן א'1 הנ"ל:

> **"ראה תובע כי קיימות ראיות מספיקות לאישום בעבירה, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף 62(א), שלא להעמיד חשוד לדין, ולהציע לו הסדר (בסימן זה - הסדר), אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור, בנסיבות המקרה."**

20. נקבע כי הסדר יכול שייערך רק בעבירות קלות, קרי עבירות שהן חטא או עוון, או בעבירות מסוג פשע שהוגדרו כעבירות קלות לפי סעיף 240 לחסד"פ, או עבירות פשע אשר ניתן להטיל בגינן עיצום כספי או כופר כסף [סעיף 67א(ג)].

21. בנוסף לאמור, נקבעו שני תנאים נוספים אשר בהתקיימותם, רשאי תובע להציע הסדר ולסגור תיק והם כי לדעת התובע העונש המתאים אינו כולל מאסר בפועל, וכי לחשוד אין עבר פלילי [סעיף 67א(ד)].

22. סעיף 67ב(א) קובע כי התובע יתחייב להימנע מהגשת כתב אישום נגד חשוד ולסגור את תיק החקירה אם החשוד יודה בעובדות המהוות את העבירה המפורטות בהסדר ויקיים את התנאים שפורטו בו.

<u>הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.3042</u>

23. בשנת 2013 פרסם **היועץ המשפטי לממשלה** את הנחייה מספר 4.3042 "**נוהל והנחיות להפעלת תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 - 'הסדר מותנה'**" (להלן: "**הנחיית היועמ"ש**"), במטרה לסקור את הוראות התיקון ואת פרשנותן.

24. בהנחיית היועמ"ש נקבעו שלבי העבודה לקראת עריכת ההסדר, ובין היתר, נקבע כי בטרם יערוך תובע הסדר מותנה, עליו לבצע סדרה של פעולות, ובהם בחינת קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך העמדה לדין פלילי; בחינת עמידה בתנאי הסף הקבועים בחוק; בחינת סוג העבירה וקיומן של נסיבות המצדיקות סגירת תיק בהסדר (לרבות החלטה מנומקת על כך שהעונש המתאים אינו כולל מאסר בפועל וכי מילוי תנאי ההסדר יענה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

על העניין לציבור), ואף הכנת טיוטת כתב אישום.

25. עבירות לפי סעיפים 204 ו-217 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965, נקבעו בנספח ג להנחיית היועמ"ש, כעבירות שלגביהן ראשי תובע "חיצוני" [שהוסמך על ידי היועמ"ש להגיש כתב אישום לפי חוק התכנון והבניה והוא מפוקח בידי המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין] להחיל הסדר מותנה כאמור.

<u>תיקון מספר 68</u>

26. למען שלמות התמונה יוער כי בשנת 2014 הוכנס תיקון נוסף בסימן א'1 - תיקון 68 - אשר בין השאר קבע כי סגירת תיק בהסדר יכולה להיעשות רק לפי סימן זה או לפי חוק אחר המסמיך תובע לסגור תיק בתנאים. כן הסדיר התיקון את סוגיית התשלום בהסדר, והרחיב את רשימת התנאים אותם ניתן להתנות בהסדר.

<u>הנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין לתובעים ונוהל עבודה בעניין סגירת תיק בהסדר</u>

27. בעקבות התיקונים, בתאריך 29.7.2014, פרסמה **המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין** בפרקליטות המדינה [המנחה המקצועית והמפקחת מטעם היועץ המשפטי לממשלה על עבודתם של כלל התובעים בעבירות תו"ב] **הנחייה לתובעים ונוהל עבודה ביחס לתיקונים 66 ו-68 לחסד"פ - סגירת תיק בהסדר** (להלן: "**הנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין**"), בכל הנוגע להפעלת התיקון ביחס לעבירות תכנון ובניה.

28. בהנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין הובהר כי ההסדר נועד לחול על עבירות קלות; על עבירות שבוצעו בנסיבות מקלות; ועל עבירות נפוצות, קלות באופן יחסי, שהעמדה לדין בגינן מכבידה במיוחד על מערכת אכיפת החוק.

29. עוד הובהר כי התביעה בעבירות תכנון ובניה רשאית לערוך הסדר מותנה אך ורק בעבירות לפי סעיף 204 ו-217 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, כפי שנקבע בהנחיית היועמ"ש.

30. אשר לעבירות אחרות בתחום התכנון והבניה הובהר כי במקרים חריגים בלבד, רשאית התביעה לערוך הסדר מותנה, וזאת רק באישור מראש ובכתב של המחלקה. לפיכך, לא ניתן לערוך הסדר מותנה, בין השאר, בעבירות של אי קיום צווים מנהליים או שיפוטיים שהן עבירות חמורות על פי מהותן.

31. פרק ג' של הנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, שכותרתו "מקרים קלים של בניה בלא היתר ו/או שימוש בלא היתר בהם ניתן לשקול סגירת תיק בהסדר", מסביר כי עבירות בניה בלא היתר ושימוש בלא היתר, הן עבירות החובקות מנעד מעשים רחב מאוד, ולא ניתן להכליל ולומר על כל עבירות בניה שלא כדין או שימוש שלא כדין באשר הן, כי הן עבירות קלות או קלות באופן יחסי על פי טבען. לפיכך נדרשת בדיקה פרטנית וסיווג של כל מקרה ומקרה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

32. במסגרת ההנחיה נקבע עוד כי **מקרים שניתן לראות בהם מקרים "קלים" שניתן להחיל בהם הסדר, הם מקרים ברף התחתון של החומרה**, **מבחינת מידת הפגיעה בתכליות התכנון ושמירת שלטון החוק, וככלל מדובר בבניה בהיקף נמוך, לצרכים פרטיים**, כגון: הצבת מחסן, הקמת פרגולה, בניית גדרות שאינן תואמות את התקנות, או בניית תוספות בנייה קטנות בהיקפן.

33. מקרים נוספים שנקבע כי ניתן לראות בהם מקרים "קלים" הם אלה של **שימוש בעל אופי לא משמעותי**, כגון: שימוש בסטיה מהיתר, שימוש לעסקים קטנים מאוד, כאשר אין בצד שימוש זה פגיעות כבדות משקל בתכליות התכנון, שמירת שלטון החוק או פגיעות משמעותיות בצדדים שלישיים.

34. עוד נקבע כי **מקרים של בניה בהיקף רחב יותר ו/או שימוש ללא היתר הנעשים למטרה מסחרית או להפקת רווח, וכאשר יש פגיעה משמעותית בתכנון, ככלל אינם בגדר מקרה קל גם אם היקפם אינו גדול**, וניתן יהיה להחיל הסדר בגינם אך ורק בנסיבות קלות במיוחד.

35. במסגרת בחינת הנסיבות, על התובע לשקול את נסיבות ביצוע העבירה, תוצאות העבירה, התנהלות החשוד לאחר ביצוע העבירה, נסיבות אישיות של החשוד (כגון מידת הפגיעה הצפויה בו או במשפחתו) ונסיבות מקלות אחרות, המטות את הכף מבחינת האינטרס הציבורי לסגירת התיק.

ג.2. שיקול הדעת בהחלת הסדר מותנה ותיעודו בכתב, כן או לא

36. הן מהוראת סעיף 67א(ב) והן מהוראת סעיף 67א(ד) המפורטות לעיל, עולה כי התובע **רשאי** לסגור תיק בהסדר, קרי מדובר על סמכות שבשיקול דעת.

37. סבורני כי בחינת מכלול ההוראות דלעיל כמו גם הפסיקה הקיימת, מלמדות על כך כי התובע **חייב** להפעיל שיקול דעת לעניין בחינת סגירת תיק בהסדר, ומובן כי ביצוע סגירת התיק בהסדר בפועל, כפוף לשיקול דעתו ואין לו כל חובה לעשות כן. ודוק.

38. בהחלטה מתאריך 17.1.2016 בתו"ב (חדרה) 10922-01-15 **ועדה מקומית לתכנון חדרה נ' עטון** (להלן: "**עניין עטו**ן") סקר בית המשפט לעניינים מקומיים בחדרה (כבוד השופטת רקפת סגל מוהר) את הפסיקה הקיימת בנושא, והפנה לתו"ב 4410-04-14, אליו הפנה גם ב"כ הנאשמים 1 ו-2, בו פירש בית המשפט לעניינים מקומיים בראשל"צ את המונח "רשאי" כ"**חייב להפעיל בכל מקרה שיקול דעת**".

39. בעניין עטון, נקבע כי במקרים בהם מתמלאים תנאי הסף ומדובר בעבירות הנחשבות קלות על פי הקריטריונים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

שבהנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, על התביעה לפנות בעצמה אל החשוד בהצעה להסדר בטרם תעמידו לדין, ואילו במקרים שהם אינם בגדר "מקרה קל", יהא זה החשוד עצמו שיצטרך לפנות אליה, כשהיא מצידה תהיה מחויבת לבחון טענותיו גם אם כבר החליטה להעמידו לדין, ואפילו הגישה כבר כתב אישום בענייננו.

40. גם בהחלטה מיום 7.9.2015 בת"פ (קריות) 21857-06-14 **פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' פדואל בן סימון** בחן בית משפט השלום את התיקון, וקבע כי מדובר בסמכות שבשיקול דעת ולא בחובה המוטלת על המאשימה בכל מקרה. מכאן שאי היעתרות המאשימה לקיום הסדר מותנה אפילו אם הנאשם עומד בתנאי הסף, אינה יוצרת כשלעצמה עילה להתערבות בית המשפט. בית המשפט ערך אנלוגיה מפסיקת בית המשפט העליון, אשר לפיה בית המשפט ייטה שלא להתערב בהחלטה שקיבל תובע להעמיד אדם לדין בהתאם לסעיף 62(א) לחסד"פ.

41. טוענת ב"כ המאשימה לפני, כי שקלה את נסיבות המקרה דנן, ומשמדובר בעבירות שנעשו לצורך הפקת רווחים בהיקפים נרחבים, לא עומדים הנאשמים באף לא אחד מתנאי הסף לצורך ביצוע הסדר מותנה, ודאי שכך בכל הנוגע לעבירה של הפרת צו בית משפט. ב"כ המאשימה, כאמור, הודיעה כי אין בידיה מסמך בכתב המתעד זאת.

42. הפכתי והפכתי ולא מצאתי בחוק, בהנחית היועמ"ש ואף לא בהנחית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, חובה להעלות על הכתב את העובדה כי נשקל הסדר מותנה. אכן, נדמה כי ראוי היה להעלות את הדברים על הכתב, ואולם, חובה שכזאת - אין.

43. בהנחיית היועמ"ש נקבעו שלבי העבודה לקראת עריכת ההסדר, ובין השאר, נקבע כי בטרם יערוך תובע הסדר מותנה, עליו לבצע סדרה של פעולות, ובהן בחינת קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך העמדה לדין פלילי; בחינת עמידה בתנאי הסף הקבועים בחוק; בחינת סוג העבירה וקיומן של נסיבות המצדיקות סגירת תיק בהסדר (לרבות החלטה מנומקת על כך שהעונש המתאים אינו כולל מאסר בפועל וכי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור), ואף הכנת טיוטת כתב אישום.

44. אולם כאמור, אלה שלבי העבודה "ל**קראת עריכת הסדר**", קרי, לאחר שנשקל אם המקרה מתאים או לא מתאים לעריכת הסדר. רוצה לומר - תיעוד מכוח הנחיית היועמ"ש, יהיה תיעוד של פעולות שבוצעו לאחר שהופעל שיקול הדעת, ולאחר שנערך מיון מקדים של המקרה ונמצא כי על פניו ראוי להציע בו הסדר. לפיכך, על פי הנחיית היועמ"ש לפחות, לא נדרש תיעוד של השלב המקדמי.

45. גם פרק ו להנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין אשר קבע פעולות מקדימות של התובע, והנחה את התובעים לערוך מיון מקדים של כל התיקים המועברים לטיפולם על מנת לאתר את התיקים בהם ניתן יהיה לשקול סגירת תיק בהסדר - אינו מחייב רישום כלשהו. ברי כי מיון תיקים יכול להתבצע גם ללא תיעוד לכך [כך

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למשל ניתן לבצע חלוקה פיסית במשרד בין תיקים שנמצאו על פניו ראויים לבין תיקים שלא]. ממילא, נקבע כי תיק שאותר "יטופל על ידי התובע בדומה לכל תיק פיקוח אחר". רק עם סיום בדיקת התיק וכתיבת טיוטת כתב האישום, נקבע כי יבחן התובע אם התיק אכן מתאים לטיפול במסלול של הסדר מותנה. לפיכך, ככל שלא הופנה תיק למסלול של הסדר מותנה, אין כל דרישה מפורשת כי יהיה תיעוד לכך.

46. **יחד עם האמור, סבורני כי חרף העדר החובה, ראוי כי תיעוד בכתב על שקילתו של הסדר יעשה, ובמקרים מסוימים העדרו של תיעוד שכזה יכול ויהיה בו להוביל לביטולו של כתב האישום, במקרים המתאימים.** במקרה דנן, כפי שאפרט להלן, סבורני כי לא היה בכך להועיל לנאשמים ולמצער לחלקם.

ג.3. העבירות מושא כתב האישום ותחולת ההסדר לגביהן

נאשמים 1 ו -2

47. כאמור, העבירות בהם הואשמו הנאשמים 1 ו-2 הן **עבירת ביצוע שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר** לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א), 205, 208 ו-253 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965, ועבירת **אי קיום צו בית משפט**, לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

48. בעניינם של נאשמים אלה, די בכך כי בהתאם לתיקון ולהנחיות, עבירת אי קיום צו אינה כלולה בעבירות לגביהן חל ההסדר, כדי לדחות את עתירתם בכללותה. ודוק.

49. כידוע ומבלי להתייחס כלל לעניינם של הנאשמים שלפני, עבירת אי קיום צו בית משפט היא עבירה אשר נקבע לגביה כי ככלל מן הראוי להטיל על נאשמים בעבירות אלה, עונשי מאסר בפועל [ראו למשל רע"פ 11920/04 **נאיף נ' מדינת ישראל** (26.03.07)]. בעניין **סמארה** חזר לאחרונה בית המשפט העליון על הלכה זו וקבע:

> **"כאשר מדובר בהפרה של צו שיפוטי, מדיניות בתי המשפט היא להחמיר בעניינה, ובנסיבות המתאימות - להטיל עונש של מאסר בפועל (**רע"פ 9239/12 **אבו עראר נ' מדינת ישראל (2.1.2013)). זאת, כאשר מתרשם בית המשפט כי הטלת קנסות ועונשים מותנים אינה משיגה את מטרת ההרתעה, ונדרשת פנייה לאפיקי ענישה חמורים יותר."** [רע"פ 4666/13 **סמארה אבו עראר נ' מדינת ישראל**, (30.06.2013) (לעיל ולהלן: "**עניין סמארה**")].

50. כפי שהובהר בהנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, ממילא לא נכללת עבירה זו בסוג העבירות הקלות עליהן ניתן להחיל הסדר, ולפיכך ברי כי דין הבקשה דחייה.

51. בנסיבות אלה, אין הכרח לבחון את מעמדה של עבירת השימוש שכן אין זה מתקבל על הדעת כי בעניינו של נאשם בשתי עבירות יושג הסדר מותנה לגבי עבירה אחת ולגבי אחרת יוגש כתב אישום וינוהל הליך מלא.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאשמים 5 ו-6

52. אשר לנאשמים 5 ו-6, אלה הואשמו, כאמור, בעבירה של **ביצוע שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר**, עבירה לפי סעיפים 145(א)(3), 204(א), 205, 208 ו-253 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965, בגין שימוש בשטח של כ-200 מ"ר לאולם תצוגה ולמכירת רהיטים.

53. על פניו ומבלי להיכנס לגופן של טענות ולגופו של תיק, עבירה זו אכן נכללת בעבירות אשר התיקון חל עליהן אך כאמור, בכך אין, בכל הכבוד, כדי לחייב את המאשימה להגיע עמם להסדר.

54. אף באשר לעבירות אלה, ומבלי להתייחס כלל לעניינם של הנאשמים שלפני, קובעת הפסיקה בכלליות כי בתי המשפט מצווים להילחם בתופעה הפסולה של שימוש פסול במקרקעין שייעודם חקלאי כאשר המוטיבציה לביצוע עבירות אלה הינה כלכלית. בנסיבות אלה בתי המשפט מצווים להטיל קנסות כבדים אשר יהיה בהם כדי לאיין את הרווח הטמון בהתנהגות האסורה [ראה רע"פ 2330/09 **נוסטרדמוס נגד הועדה המקומית חבל מודיעין**, פורסם במאגרים מתאריך 9.6.2009; ראה גם רע"פ 1417/12 **אחוזת הברון נגד מדינת ישראל**, פורסם במאגרים מתאריך 24.6.2012].

55. אמנם הנאשמים 5 ו-6 טענו כי שכרו את המקום מהנאשמים 1 ו-2 מבלי שידעו כי הדבר נעשה בניגוד לדין, וכי מיד כשפנה אליהם פקח, פינו את המתחם. עוד טענו, כי משום שמדובר בעסק שאינו טעון רישוי, לא היו יכולים כלל לדעת כי השימוש שהם עושים הוא בניגוד לחוק.

56. אכן, על פניו, מבלי לקבוע מסמרות ואם נניח כי טענותיהם יוכחו כנכונות, עניינם שונה מעניינם של נאשמים 1 ו - 2, בכל הקשור לעתירה זו.

57. יחד עם זאת ואף אם ניתן היה להניח כי נכון היה להגיע בעניינם להסדר, גם כאן לעמדת המאשימה כי אין מקום להגיע להסדר שכן אין מדובר בשימוש אישי, כי אם בשימוש למטרות הפקת רווח, יש תימוכין בהנחיות דלעיל ולא מצאתי כי גם בעניינם נפל פגם בהתנהלות המאשימה. הדברים נתמכים אף בפסיקה דלעיל ולפיה בעניין זה לא יחליף בית המשפט את שיקול דעתו של התובע.

ד. סיכום

58. לאור האמור, בכל נסיבות העניין, לא מצאתי להיעתר לבקשות, והן נדחות.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ו, 07 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©